

Fremsat den 29. februar 2012 af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om friskoler og private grundskoler m.v. og lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler)

(Inklusion af elever med særlige behov i den almindelige undervisning og tilpasning af klagereglerne til en mere inkluderende folkeskole m.v.)

§ 1

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 998 af 16. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1569 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Børn, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, gives specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i specialklasser og specialskoler. Der gives desuden specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til børn, hvis undervisning i den almindelige klasse kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt, jf. § 16, stk. 3, 1. pkt.

Stk. 3. Børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, herunder om adgangen til at indhente viden og specialrådgivning samt bistand til kommunens udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation, og kan i den forbindelse fravige §§ 5, 7, 7 a, 13, 14, 16, 28, stk. 1, 29 og § 36, stk. 2 og 4.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

2. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Børn, der har brug for støtte, som ikke alene kan understøttes ved brug af undervisningsdifferentiering og holddannelse, skal tilbydes supplerende undervisning eller anden faglig støtte i henhold til § 5, stk. 6. Hvis der er behov herfor, skal der gives personlig assistance, der kan hjælpe barnet til at overvinde praktiske vanskeligheder i forbindelse med skolegangen.«

3. § 5, stk. 6, 2. pkt., affattes således:

»Der skal i fornødent omfang gives supplerende undervisning eller anden faglig støtte til elever, som af anden grund har behov for støtte.«

4. § 12, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

5. I § 16, stk. 4, § 19, stk. 1, 2. pkt., § 40, stk. 2, nr. 2, og § 50, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 3, stk. 3« til: »§ 3, stk. 4«.

6. I § 19 i, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 3, stk. 2, 3, 5 og 6,« til: »§ 3, stk. 2-4, 6 og 7, og § 3 a«.

7. I § 19 i, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 3, stk. 2« til: »§ 3, stk. 3«.

8. § 20, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 2. Det påhviler kommunalbestyrelsen at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, jf. § 3, stk. 2, til de i stk. 1 nævnte børn og unge.«

9. I § 36, stk. 7, 1. pkt., § 40, stk. 2, nr. 2, § 40, stk. 4, 1. pkt., § 50, stk. 2, 1. pkt. og § 50, stk. 3, ændres »§ 3, stk. 4« til: »§ 3, stk. 5«.

10. I § 40, stk. 2, nr. 5, ændres »§ 3, stk. 5 og 6« til: »§ 3, stk. 6 og 7«.

11. I § 44, stk. 5, og § 50, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 3, stk. 5« til: »§ 3, stk. 6«.

12. I § 44, stk. 6, og § 50, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 3, stk. 6« til: »§ 3, stk. 7«.

13. I § 51, stk. 3, 1. pkt., § 51, stk. 4, § 51, stk. 8, § 51, stk. 9, 1. pkt., § 51 a, stk. 1, 1. pkt., § 51 b, stk. 1, 1. pkt., § 51 b, stk. 2, og § 57 c, stk. 1, 2. pkt., ændres »Klagenævnet for vidtgående specialundervisning« til: »Klagenævnet for Specialundervisning«.

14. § 51, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 3, 1. pkt., og stk. 4 gælder tilsvarende for afgørelser vedrørende elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt, jf. § 3, stk. 2, og § 16, stk. 3, 1. pkt. Afgørelser om supplerende undervisning og anden faglig støtte, jf. § 5, stk. 6, til elever i børnehaveklassen og i 1.-3. klasse, der har mindre end 18 undervisningstimer ugentligt, kan indbringes for klagenævnet, hvis elevens undervisning kun kan gennemføres med denne støtte i den overvejende del af undervisningstiden.«

15. § 51 a, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»2 medlemmer beskikkes efter indstilling fra KL, og 2 medlemmer beskikkes efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer.«

16. § 51 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. KL kan udpege en repræsentant, der kan deltage i nævnets møder som sagkyndig rådgiver for de medlemmer, der er indstillet af KL.«

17. Efter § 51 b indsættes i *kapitel 9*:

»§ 51 c. Klagenævnet for Specialundervisning kan kun ændre kommunalbestyrelsens afgørelse om et undervisningstilbud i den almindelige folkeskole til et undervisningstilbud i en specialklasse eller på en specialskole, hvis vægtige faglige grunde taler herfor. Klagenævnet kan i øvrigt kun ændre en kommunal afgørelse om et undervisningstilbud, hvis nævnet vurderer, at et andet undervisningstilbud i klart højere grad imødekommer elevens undervisningsbehov.

Stk. 2. Klagenævnet for Specialundervisning kan ikke træffe afgørelse om henvisning af en elev til en specialklasse på en bestemt skole eller til en bestemt specialskole.«

§ 2

I lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1135 af 7. december 2011, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) give specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til elever i medfør af § 3, stk. 2, 2. pkt., i lov om folkeskolen, jf. dog stk. 2, og«

§ 3

I lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), jf. lovbekendtgørelse nr. 689 af 22. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 1, affattes således:

»Skolerne kan tilbyde specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til elever i medfør af § 3, stk. 2, i lov om folkeskolen.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2012.

Stk. 2. Loven finder anvendelse fra skoleåret 2012/13, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Lovens §§ 2 og 3 finder anvendelse fra skoleåret 2013/14.

Stk. 4. Elever i folkeskolen, der før lovens ikrafttræden er blevet visiteret til støtte i mindre end 9 undervisningstimer ugentligt eller til specialundervisning i et eller flere fag i skoleåret 2012/13, bevarer den specialpædagogiske bistand i skoleåret 2012/13. Dette gælder dog ikke, hvis skolens leder på grundlag af en pædagogisk-psykologisk vurdering og efter samråd med forældrene vurderer, at bistanden skal ændres eller ophøre.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets hovedpunkter

1.2. Lovforslagets baggrund

2. Lovforslagets indhold

2.1. Afgrænsning af specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Folkeskolen

2.1.1.2. Frie grundskoler og frie kostskoler

2.1.2. Den foreslåede ordning

2.1.2.1. Folkeskolen

2.1.2.2. Frie grundskoler og frie kostskoler

2.2. Tilpasning af klagereglerne

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Klagenævnets afgørelser

2.2.3. Den foreslåede ordning

2.3. Klagenævnets sammensætning m.v.

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Den foreslåede ordning

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

4. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

5. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets hovedpunkter

Med lovforslaget indføres der en ny afgrænsning af specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, således at specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand alene omfatter støtte til børn i specialklasser og specialskoler samt støtte til børn, hvis undervisning i den almindelige klasse kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt.

Med lovforslaget vil der ikke længere skulle træffes en afgørelse i forhold til den enkelte elev om specialundervisning, når det drejer sig om en elev med behov for støtte i mindre end 9 undervisningstimer ugentligt. Det vil give kommunerne større fleksibilitet i forbindelse med tilrettelæggelse og tilpasning af støtten til elever med særlige behov. Der frigøres endvidere ressourcer blandt andet hos pædagogisk-psykologisk rådgivning, der ikke længere skal

foretage en udredning af de pågældende elever, før der iværksættes støtte. De frigjorte ressourcer kan blandt andet bruges til øget inklusion i skolerne med henblik på at styrke indsatsen over for elever med særlige behov i de almindelige klasser samt til en generel styrkelse af undervisningen.

Det præciseres endvidere med lovforslaget, at Klagenævnet for vidtgående specialundervisning kun kan ændre kommunalbestyrelsens afgørelse om et undervisningstilbud i den almindelige folkeskole til et undervisningstilbud i en specialklasse eller på en specialskole, hvis vægtige faglige grunde taler herfor. Efter lovforslaget præciseres det endvidere, at klagenævnet kun kan ændre en kommunal afgørelse, hvis nævnet efter en samlet vurdering af undervisningsdelen vurderer, at et andet undervisningstilbud i klart i højere grad imødekommer elevens undervisningsbehov. Med lovforslaget præciseres det også, at klagenævnet ikke kan træffe afgørelse om at henvise en elev til en specialklasse på en bestemt skole eller til en bestemt specialskole. Disse tre tilpasninger er alene en tydeliggørelse af klagenævnets nuværende praksis.

Endelig foreslås det, at der sker en reduktion af antallet af medlemmer i klagenævnet, således at det medlem, der hidtil er udpeget efter indstilling fra Danske Regioner, udgår.

1.2. Lovforslagets baggrund

I foråret 2010 gennemførte den tidligere regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og KL en analyse af specialundervisningen i folkeskolen. Resultaterne af analysen fremgår af rapporten »Specialundervisning i folkeskolen - veje til en bedre organisering og styring« fra juni 2010.

Det fremgår af rapporten, at udgangspunktet for tilrettelæggelse af specialundervisning bør være, at elevens udvikling og læring i videst mulig omfang skal understøttes i den almindelige folkeskole og i elevens nærmiljø. Dette er også det bærende princip i Salamanca-erklæringen, som Danmark tiltrådte i 1994, og i FN-konventionen af 13. december 2006 om rettigheder for personer med handicap, som Danmark har ratificeret den 13. juli 2009. Det fremgår således af FN-konventionen, at deltagerstaterne skal sikre et inkluderende uddannelsessystem på alle niveauer, der blandt andet tager sigte på, at personer med handicap får den nødvendige støtte i det almindelige uddannelsessystem til at lette deres effektive uddannelse.

Rapporten »Specialundervisning i folkeskolen - veje til en bedre organisering og styring« viser, at udviklingen i Danmark er gået i retning af, at flere og flere elever udskilles til undervisning i specialklasser og specialskoler, og at udgifterne på området er i kraftig vækst.

Det fremgår således af rapporten, at ca. 84.000 elever eller 14,3 procent af alle elever i folkeskolen i skoleåret 2008/09 modtog specialundervisning. Der anvendes ca. 13 mia. kr. årligt på specialundervisningsområdet, hvilket svarer til knap 30 procent af de samlede udgifter til folkeskolen.

Ca. 33.000 elever af de ca. 84.000 elever modtog specialundervisning i specialklasser og specialskoler, svarende til 5,6 procent af alle elever i folkeskolen. Der anvendes ca. 7,9 mia. kr. årligt til specialklasser og specialskoler. Sammenlignet med Sverige og Finland udskilles der forholdsvis mange elever i Danmark til specialklasser og specialskoler.

Endvidere fremgår det af rapporten, at undersøgelser af effekten af specialundervisningen indikerer, at en stor del af de elever, der i dag segregeres i specialklasser og specialskoler, også vil kunne modtage støtte inden for rammerne af den almindelige folkeskole med en mere hensigtsmæssig indretning og udnyttelse af folkeskolen.

Som opfølgning på rapporten blev det i aftalen mellem den tidligere regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og KL om kommunernes økonomi for 2011 tilkendegivet, at den tidligere regering og KL i fællesskab ville arbejde for en omstilling af folkeskolen, således at målsætningen om inklusion kan bidrage til en reduktion af den andel af ressourcerne, der anvendes til specialundervisning. Kommunerne vil styre og prioritere området under hensyntagen til denne målsætning. Det fremgår af aftalen, at frigjorte ressourcer på området blandt andet kan styrke den almindelige undervisning i folkeskolen.

Det fremgår desuden af aftalen om kommunernes økonomi for 2011, at den høje grad af udskillelse strider mod de politiske målsætninger - lokalt og nationalt - om, at den almindelige folkeskole skal være rummelig og kunne omfatte hovedparten af børn med særlige behov. Udskillelse er god og naturlig for fx elever med svære fysiske eller psykiske handicaps, men det kan ikke dokumenteres, at den nødvendigvis er relevant for en så stor andel af eleverne, som udskilles i dag.

Endvidere fremgår det af aftalen om kommunernes økonomi for 2011, at den tidligere regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) blandt andet ville arbejde for, at der gennemføres en ændring af folkeskoleloven med henblik på at afgrænse specialundervisning til kun at omfatte støtte i mindst 12 ugentlige undervisningstimer (svarende til 9 klokketimer) samt undervisning i specialklasser og specialskoler samtidig med, at målsætningen om, at folkeskolen skal være inkluderende, tydeliggøres ved en bekendtgørelsesændring på området.

I rapporten »Specialundervisning i folkeskolen - veje til en bedre organisering og styring« fra juni 2010 fremgår det, at mange skoleledere oplever, at ventetiden på en pædagogisk-psykologisk vurdering er for lang. Der er desuden et udbredt ønske blandt skoleledere om, at pædagogisk-psykologisk rådgivning i højere grad end i dag er synlige og tilstede på skolerne.

På den baggrund blev det foreslået i rapporten, at kommunerne overvejer forskellige organisationsformer for pædagogisk-psykologisk rådgivning, herunder især at pædagogisk-psykologisk rådgivning organiseres ud fra, hvad skolelederne efterspørger.

Det fremgår derfor af aftalen om kommunernes økonomi for 2011, at kommunerne for at realisere målsætningen om

inklusion blandt andet vil gøre pædagogisk-psykologisk rådgivning mere efterspørgselsstyret, således at rådgivningen i højere grad rettes mere mod skolens behov.

Endvidere fremgår det af aftalen om kommunernes økonomi for 2011, at kommunerne for at realisere målsætningen om inklusion også vil etablere inklusionsfremmende styringsmodeller og arbejde strategisk med lærernes kompetenceudvikling og udnyttelsen af personalets kompetencer til gavn for alle elever.

Det fremgår også af aftalen om kommunernes økonomi for 2011, at den tidligere regering og KL i fællesskab ville se nærmere på, hvordan den nuværende regulering, herunder klagesystemet, understøtter kommunernes muligheder for at styre og prioritere, sikrer enkelhed og gennemskuelighed for borgere og medarbejdere, samt giver kommuner og stat mulighed for at følge op på resultaterne.

Som følge heraf blev der i foråret 2011 nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra Finansministeriet, KL og Undervisningsministeriet (formand), der skulle undersøge de gældende klage-reglers betydning for at styre og prioritere i kommunerne. Arbejdsgruppen skulle komme med forslag til eventuelle ændringer på området. I den forbindelse skulle arbejdsgruppen inddrage hensynet til borgernes retssikkerhed.

Som led i arbejdsgruppens arbejde fremkom der følgende problemer med det nuværende klagesystem:

- Lovgivningen på området efterlader store skønsmæssige beføjelser for klagenævnet. Dette medfører, at kommunerne oplever, at klagenævnet fastsætter kommunens serviceniveau uden at kende til forholdene i kommunen.
- Kommunerne vurderer ikke, at klagenavnets kompetence til at foretage en faglig prøvelse understøtter kommunernes arbejde med at opfylde målsætningen om en inkluderende folkeskole.
- Selv om klagenavnets afgørelser kun har virkning for den enkelte sag, oplever kommunerne, at nævnets praksis rækker videre end den konkrete afgørelse, fordi afgørelserne får en normerende karakter for fremtidige afgørelser i kommunerne.

Det fremgår af aftalen mellem tidligere regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og KL om kommunernes økonomi for 2012, at der var enighed om, at den tidligere regering ville søge tilslutning til følgende:

- Indførelse af en særlig formodningsregel, så det vil kræve særligt vægtige faglige grunde, før klagenævnet kan tilsidesætte en kommunal afgørelse om at give et inkluderende tilbud.
- Det præciseres, at klagenævnet kun kan tilsidesætte en kommunal afgørelse, hvis det vurderer, at et andet tilbud i klart højere grad imødekommer undervisningsbehovet, at kommunerne udover faglige hensyn også skal medtage økonomiske hensyn i tilbudsvurderingen, at specialundervisning ikke tildeles på baggrund af en diagnose, men på grundlag af en vurdering af det undervisningsmæssige behov, samt at klagenævnet ikke kan henvise eleven til et bestemt tilbud.

- Sammensætningen af klagenævnet overvejes.
- Udarbejdelse af en vejledning rettet mod kommunale beslutningstagere.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Afgrænsning af specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Folkeskolen

Til børn, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, og som ikke alene kan understøttes inden for rammerne af den almindelige undervisning, gives der specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, jf. folkeskolelovens § 3, stk. 2. Specialundervisning omfatter blandt andet særlig tilrettelagt undervisning i folkeskolens fag og fagområder, der tilrettelægges under hensyntagen til elevens indlæringsforudsætninger, og undervisning og træning i funktionsmåder og arbejdsmetoder, der tager sigte på at afhjælpe eller begrænse virkningerne af psykiske, fysiske, sproglige eller sensoriske funktionsvanskeligheder hos barnet.

Det fremgår af § 10, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 885 af 7. juli 2010 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand (specialundervisningsbekendtgørelsen), at specialundervisning kan gives på følgende måder:

- Eleven bevarer tilhørsforholdet til den almindelige klasse og deltager i den almindelige undervisning, men således at eleven modtager støtte i nogle eller alle timer.
- Eleven bevarer tilhørsforholdet til den almindelige klasse, men således at eleven modtager særligt tilrettelagt undervisning i et eller flere fag uden for den almindelige undervisningstid. Der er dog mulighed for, at den særligt tilrettelagte undervisning kan foregå parallelt med klassens undervisning.
- Elevens tilhørsforhold til den almindelige klasse ophører, idet hele undervisningen gives i en specialklasse, der er placeret på en almindelig folkeskole, på en specialskole eller på et regionalt undervisningstilbud.
- Eleven undervises i et dagbehandlingstilbud eller i et anbringelsessted.

Det er skolens leder, der træffer beslutning om støttetimer og henvisning til specialundervisning i et eller flere fag m.v. inden for skolens rammer, jf. § 45, stk. 2, 1. pkt., i folkeskoleloven. Det sker efter en vurdering fra pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med forældrene. Inddragelse af pædagogisk-psykologisk rådgivning kan undlades ved henvisning til specialundervisning i enkelte fag, hvis skolelederen vurderer, at det ikke er nødvendigt, og forældrene er enige heri, jf. § 12, stk. 2, 2. og 3. pkt., i folkeskoleloven.

Skolens leder følger udviklingen hos elever, der modtager specialundervisning, og tager mindst én gang om året stilling til, om specialundervisningen til den pågældende elev skal fortsætte, ændres eller ophøre. Beslutningen træffes ef-

ter samråd med forældrene og normalt på grundlag af en pædagogisk-psykologisk vurdering. Der henvises til § 8 i specialundervisningsbekendtgørelsen.

Det er kommunalbestyrelsen, der træffer beslutning om henvisning til specialundervisning i en specialklasse eller på en specialskole uden for elevens distriktsskole. Det sker efter en vurdering fra pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med forældrene. Der henvises til § 12, stk. 2, 1. pkt., i folkeskoleloven og § 5, stk. 2, i specialundervisningsbekendtgørelsen.

Kommunale afgørelser om henvisning, afslag på henvisning og tilbagekaldelse af henvisning til specialskoler og specialklasser kan af forældrene indbringes for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning. Det samme gælder kommunale afgørelser om det nærmere indhold af foranstaltningen i specialskoler og specialklasser. Kommunale afgørelser om elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i den overvejende del af undervisningstiden, kan også af forældrene indbringes for klagenævnet. Der henvises til folkeskolelovens § 51, stk. 3-5 og stk. 9.

2.1.1.2. Frie grundskoler og frie kostskoler

Ifølge § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1135 af 7. december 2011 (friskoleloven), skal en fri grundskole efter regler fastsat af børne- og undervisningsministeren give specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand til elever, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte.

Skolen kan henvise elever til specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand på en anden fri grundskole eller i folkeskolen, jf. § 3, stk. 2, i friskoleloven. Skolekommunen skal yde vederlagsfri pædagogisk-psykologisk rådgivning, jf. § 3, stk. 4, i friskoleloven.

Af driftstilskudsbevillingen til frie grundskoler fastsættes på finansloven et særligt tilskud til specialundervisning, jf. § 11, stk. 1, i friskoleloven. Hvis skolens egne midler ikke kan dække den nødvendige specialundervisning, kan skolen søge et særligt tilskud til specialundervisning.

De nærmere regler om tilskud til specialundervisning m.v. er fastsat bekendtgørelse nr. 702 af 30. juni 2008 om tilskud m.v. til friskoler og private grundskoler m.v.

Ifølge § 3, stk. 1, i lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), jf. lovbekendtgørelse nr. 689 af 22. juni 2011, kan frie kostskoler, tilbyde specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand. Elevens tidligere skolekommune skal yde vederlagsfri pædagogisk-psykologisk rådgivning for elever på efterskoler, jf. § 3, stk. 2, i lov om frie kostskoler. Skolerne kan på grundlag af en udtalelse fra elevens tidligere skolekommune og godkendelse af udtalelsen fra elevens bopælskommune henvise elever til specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand i folkeskolen. Herudover kan skolerne henvise elever til en anden fri kostskole eller fri grundskole efter aftale med denne, jf. § 3, stk. 3, i lov om frie kostskoler.

Staten yder tilskud til specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand for elever med særlige behov, herunder til skoler med et samlet særligt undervisningstilbud, jf. § 25, stk. 1, 1. pkt., i lov om frie kost-skoler. Tilskuddet ydes med en takst pr. årselev, der fastsættes på de årlige finanslove.

Børne- og Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om administrationen af tilskuddene til specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, jf. § 25, stk. 3, i lov om frie kostskoler. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 604 af 24. juni 2009 om tilskud til folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler). Skolerne søger tilskud til specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i Ministeriet for Børn og Undervisning.

2.1.2. Den foreslåede ordning

2.1.2.1. Folkeskolen

Det er regeringens målsætning, at vi skal have en faglig stærk folkeskole for alle. Det betyder, at flere elever skal inkluderes i den almindelige undervisning med de nødvendige støtteforanstaltninger og faglige udfordringer – og ikke udskilles til specialundervisning. Det forudsætter en omstilling af folkeskolen, hvor kommunerne får brug for mere fleksibilitet i tilrettelæggelsen af undervisningen til elever med særlige behov.

Danmarks Evalueringsinstitut har i 2011 foretaget en undersøgelse af indsatser for inklusion i folkeskolen. Undersøgelsen er gennemført for formandskabet for Rådet for Evaluering og Kvalitetsudvikling af Folkeskolen (Skolerådet). Det fremgår af rapporten fra november 2011, at det er vanskeligt at give en præcis definition af inklusion, men undersøgelsen viser, at skoleledere og lærere har en fælles forståelse af, at en elev er inkluderet, når eleven har udbytte af almenundervisningen og deltager aktivt i det sociale fællesskab i almenklassen.

Som led i realiseringen af målsætningen om inklusion foreslås det, at specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand alene omfatter børn i specialklasser og specialskoler samt børn, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt. En undervisningstimer udgør i denne sammenhæng 60 minutters undervisning.

Det fremgår af aftalen mellem den tidligere regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og KL om kommunernes økonomi for 2011, at specialundervisning afgrænses til kun at omfatte støtte i mindst 12 ugentlige undervisningstimer. Ved denne afgrænsning af specialundervisningen er det forudsat, at 45 minutters undervisning er lig 1 undervisningstime, således at 12 ugentlige undervisningstimer svarer til 9 klokketimer.

Med lovforslaget vil der ikke længere skulle træffes en afgørelse i forhold til den enkelte elev om specialundervisning, når det drejer sig om en elev med behov for støtte i mindre end 9 undervisningstimer ugentligt. Det vil give kommunerne større fleksibilitet i forbindelse med tilrette-

læggelse og tilpasning af støtten til elever med særlige behov. Der frigøres endvidere ressourcer blandt andet hos pædagogisk-psykologisk rådgivning, der ikke længere skal foretage en udredning af de pågældende elever, før der iværksættes støtte. De frigjorte ressourcer kan blandt andet bruges til øget inklusion i skolerne med henblik på at styrke indsatsen over for elever med særlige behov i de almindelige klasser samt til en generel styrkelse af undervisningen.

I rapporten »Specialundervisning i folkeskolen - veje til en bedre organisering og styring« fra juni 2010 fremgår det, at knap 49.000 elever i skoleåret 2008/09 fik specialundervisning i mindre end 12 timer ugentligt. Knap 45.000 elever af de 49.000 elever fik specialundervisning i mindre end 7 timer ugentligt. Ved denne afgrænsning af specialundervisningen i rapporten er det forudsat, at 45 minutters undervisning er lig med 1 undervisningstime.

Støtten til disse elever, der har bevaret tilhørsforholdet til den almindelige klasse, har efter de gældende regler enten været givet som støtte i den almindelige undervisning eller som særligt tilrettelagt undervisning i et eller flere fag, især fagene dansk, matematik og engelsk, uden for den almindelige undervisningstid. Der er dog mulighed for, at den særligt tilrettelagte undervisning i et eller flere fag kan foregå parallelt med klassens undervisning.

Efter forslaget vil disse elever ikke mere være omfattet af bestemmelserne om specialundervisning, men skal modtage støtte inden for rammerne af den almindelige undervisning. Ifølge forslaget vil det fortsat være kommunernes ansvar at give alle børn i folkeskolen et fyldestgørende undervisningstilbud i overensstemmelse med folkeskolens formålspargraf - også børn med særlige behov, der før har modtaget specialundervisning.

For at understøtte, at disse elevers udvikling og læring i videst mulig omfang finder sted i den almindelige undervisning, kan der anvendes undervisningsdifferentiering, holddannelse og supplerende undervisning.

Der kan også efter kommunens afgørelse anvendes tolærerordninger og undervisningsassistenter, som både kan hjælpe den enkelte elev og klassen som helhed. Der kan desuden efter kommunens afgørelse gives personlig assistance til eleven med henblik på at hjælpe eleven til at overvinde praktiske vanskeligheder i forbindelse med skolegangen, fx i form af hjælp til elever med fysiske handicap, hvor eleven har brug for en personlig hjælper i diverse praktiske situationer.

Efter de gældende regler tilbyder skolelederen den supplerende undervisning m.v. efter folkeskolens § 5, stk. 6, efter en skønsmæssig faglig vurdering ud fra skolens kendskab til det pågældende barns behov. Det bør også indgå i skolelederens overvejelser, om der er andre muligheder, fx undervisningsdifferentiering, holddannelse, tolærerordninger m.v., for at understøtte disse børns læring og faglige udbytte af undervisningen.

Hvis skolelederen efter en faglig vurdering når frem til, at der er behov for en pædagogisk-psykologisk vurdering for at kunne tilrettelægge et fyldestgørende undervisningstilbud til en elev med særlige behov, kan der efter samråd med foræl-

drene indhentes en pædagogisk-psykologisk vurdering. Forældrene har også mulighed for at henvende sig til skolelederen, hvis de mener, at der er behov for at indhente en pædagogisk-psykologisk vurdering af deres barn.

Den supplerende undervisning i et eller flere fag eller anden faglig støtte i henhold til folkeskolelovens § 5, stk. 6, er et tilbud til eleven. Ud over at forældrene skal inddrages i skolelederens afgørelse om at tilbyde supplerende undervisning, skal elever også inddrages. Der henvises herved til folkeskolelovens § 2, stk. 3, hvoraf det fremgår, at elever og forældre samarbejder med skolen om at leve op til folkeskolens formål.

En skoleleders beslutning om at tilbyde en elev fx 5 timers supplerende undervisning i faget dansk uden for den almindelige undervisningstid vil være en afgørelse i forvaltningslovens forstand.

Det fremgår af forvaltningslovens § 23, stk. 1, at den, der har fået en afgørelse meddelt mundtligt, kan forlange at få en skriftlig begrundelse for afgørelsen, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende medhold. En begæring herom skal fremsættes over for myndigheden inden 14 dage efter, at parten har modtaget underretning om afgørelsen.

Efter forvaltningslovens § 24, stk. 1, skal en begrundelse for en afgørelse indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Efter de gældende regler i forvaltningsloven kan forældrene således forlange en skriftlig begrundelse for skolelederens afgørelse om supplerende undervisning m.v. til deres barn. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at skolelederen i fornødent omfang skal orientere forældrene om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for afgørelsen om supplerende undervisning, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 1.

Særlige undervisningsmaterialer og tekniske hjælpemidler til elever, der hidtil har været givet i henhold til specialundervisningsbekendtgørelsen, vil i stedet kunne gives i henhold til folkeskolelovens § 19, stk. 1, 1. pkt. Det fremgår af denne bestemmelse, at de nødvendige undervisningsmidler, herunder tekniske hjælpemidler, skal stilles vederlagsfrit til rådighed for eleverne, så de kan benytte dem i og uden for skoletiden.

Det fremgår af rapporten »Specialundervisning i folkeskolen - veje til en bedre organisering og styring« fra juni 2010, at kommunerne kan overveje forskellige organisationsformer for pædagogisk-psykologisk rådgivning, herunder især at pædagogisk-psykologisk rådgivning i højere grad organiseres ud fra, hvad skolelederne har brug for. En sådan ændring vil også kunne styrke indsatsen over for elever med særlige behov i den almindelige undervisning i folkeskolen.

2.1.2.2. Frie grundskoler og frie kostskoler

Den foreslåede afgrænsning af specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand på frie grundskoler og frie kostskoler er parallel til den foreslåede afgrænsning på folke-

keskolens område. Lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1135 af 7. december 2011, og lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), jf. lovbekendtgørelse nr. 689 af 22. juni 2011, har efter gældende ret parallelle definitioner af, hvad der er specialundervisning, som den der findes i folkeskolelovens § 3, stk. 2. Sammenhængen mellem definitionerne bestyrkes yderligere af, at der for så vidt angår de undervisningspligtige elever i overensstemmelse med grundlovens § 76 i de to nævnte love for frie grundskoler og frie kostskoler er fastsat bestemmelser om, at undervisningen skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

Den foreslåede afgrænsning af frie grundskolers og frie kostskolers specialundervisning vil først få virkning fra skoleåret 2013/14. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 4, stk. 3.

Regeringen forventer at fremlægge et lovforslag i folketingssamlingen 2012/13 med henblik på en omlægning af de tilskudsmæssige forhold i forbindelse med specialundervisningen på de frie skoler.

2.2. Tilpasning af klagereglerne

2.2.1. Gældende ret

Til børn, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, som ikke alene kan understøttes inden for rammerne af den almindelige undervisning, gives der specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, jf. folkeskolelovens § 3, stk. 2.

Henvisning til specialundervisning sker efter pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med forældrene og eleven. Inddragelse af pædagogisk-psykologisk rådgivning kan dog undlades ved henvisning til specialundervisning i enkelte fag, jf. folkeskolelovens § 12, stk. 2, 2. og 3. pkt.

De nærmere regler om fremgangsmåden ved iværksættelse og ophør af specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand er fastsat i kapitel 2 i bekendtgørelse nr. 885 af 7. juli 2010 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand (specialundervisningsbekendtgørelsen).

Det er skolelederen, der ud fra en samlet vurdering træffer afgørelse om støttetimer og henvisning til specialundervisning i et eller flere fag m.v. inden for skolens rammer, jf. folkeskolelovens § 45, stk. 2, 1. pkt., og specialundervisningsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, 1. pkt. I denne vurdering indgår ud over den pædagogisk-psykologiske vurdering og eventuelle udtalelser fra særligt sagkyndige, herunder børnepsykiatere, tillige forældrenes ønsker samt skolens kendskab til det pågældende barn. Det må også indgå i skolelederens overvejelser, om skolen har mulighed for at yde specialundervisningen, eller om det er nødvendigt at inddrage kommunen med henblik på at henvise barnet til en anden skole i eller uden for kommunen. Foreligger der ikke tilslutning fra forældrene, kan der kun iværksættes specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, såfremt skolens leder finder, at bistanden er absolut påkrævet af hensyn til barnets

udvikling, jf. § 5 stk. 1, 2. pkt., i specialundervisningsbekendtgørelsen.

Kommunalbestyrelsen træffer beslutning om henvisning til specialundervisning i en specialklasse eller på en specialskole uden for elevens distriktsskole, jf. § 5, stk. 2, i specialundervisningsbekendtgørelsen. Det sker efter en vurdering fra pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med forældrene. Forældrenes og elevens ønsker med hensyn til den skolemæssige placering skal så vidt muligt følges.

Skolens leder følger udviklingen hos elever, der modtager specialundervisning, og tager mindst én gang om året stilling til, om specialundervisningen til det pågældende barn skal fortsætte, ændres eller ophøre, jf. § 8 i specialundervisningsbekendtgørelsen. Beslutningen træffes efter samråd med forældrene og normalt på grundlag af en pædagogisk-psykologisk vurdering.

Ud over procedurereglerne m.v. i kapitel 2 i specialundervisningsbekendtgørelsen er det en skønmæssig vurdering, hvorvidt et barn skal tilbydes specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand.

Det fremgår af folkeskolelovens § 45, stk. 2, 2. pkt., at skolelederens konkrete beslutninger vedrørende skolens elever inden for de mål og rammer og principper, som kommunalbestyrelsen henholdsvis skolebestyrelsen har fastsat, kan ikke behandles af kommunalbestyrelsen. Denne bestemmelse indebærer, at skolelederens konkrete afgørelser om specialundervisning kan ikke påklages, medmindre afgørelsen af forældrene kan indbringes for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning.

Endvidere fremgår det af folkeskolelovens § 51, stk. 2, 1. pkt., at beslutninger og afgørelser, som træffes af kommunalbestyrelsen vedrørende det kommunale skolevæsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, medmindre afgørelsen af forældrene kan indbringes for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning.

Følgende kommunale afgørelser kan indbringes af forældrene for klagenævnet:

- Afgørelser om henvisning, afslag på henvisning eller tilbagekaldelse af henvisning til specialundervisning på regionale undervisningstilbud, jf. folkeskolelovens § 51, stk. 3, 1. pkt.
- Afgørelser om henvisning, afslag på henvisning eller tilbagekaldelse af henvisning til specialundervisning i specialskoler og specialklasser, jf. folkeskolelovens § 51, stk. 3, 2. pkt.
- Afgørelser om det nærmere indhold af foranstaltningen i specialskoler og i specialklasser, jf. folkeskolelovens § 51, stk. 4.
- Afgørelser vedrørende elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i den overvejende del af undervisningstiden, jf. folkeskolelovens § 51, stk. 5.
- Afgørelser om henvisning, afslag på henvisning eller tilbagekaldelse af henvisning til specialundervisning i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder, jf. folkeskolelovens § 51, stk. 9, 1. pkt.

- Afgørelser om det nærmere indhold af foranstaltningen i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder, jf. folkeskolelovens § 51, stk. 9, 2. pkt.

Regionsrådets afgørelser om det nærmere indhold af foranstaltningen på regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud kan indbringes af forældrene for klagenævnet, jf. folkeskolelovens § 51, stk. 8.

Det fremgår af aftalen mellem den tidligere regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og KL om kommunernes økonomi for 2012, at det præciseres, at kommunerne ud over faglige hensyn også må tage økonomiske hensyn i betragtning i forbindelse med kommunernes visitation til specialundervisning.

Efter de gældende regler gives der specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til børn, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, som ikke alene kan understøttes inden for rammerne af den almindelige undervisning.

Økonomiske hensyn er derfor ikke et sagligt argument til at afvise støtte til børn, der har behov for specialundervisning, herunder specialundervisning i en specialklasse eller en specialskole. Dette hindrer dog ikke, at kommunen i de tilfælde, hvor der er flere relevante specialundervisningstilbud, der kan tilgodese det pågældende barns undervisningsbehov, kan vælge det billigste specialundervisningstilbud. Der kan derfor allerede efter de gældende regler tages økonomiske hensyn i forbindelse med kommunens afgørelse om, hvilket specialundervisningstilbud der skal tilbydes til det pågældende barn.

Af aftalen mellem den tidligere regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og KL om kommunernes økonomi for 2012 fremgår det, at det præciseres, at specialundervisning ikke kan tildeles på baggrund af en diagnose.

Specialundervisning kan efter de gældende regler ikke tildeles alene på baggrund af en diagnose. Efter de gældende regler sker henvisning til specialundervisning efter pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med eleven og forældrene. Den pædagogisk-psykologiske vurdering kan efter samråd med forældrene suppleres med udtalelser fra andre sagkyndige, herunder lægeerklæringer fra børnepsykiatere m.v.

Det er herefter skolelederen, der ud fra en samlet vurdering træffer afgørelse om specialundervisning til barnet, der kan tilgodese barnets undervisningsmæssige behov. Ud over den pædagogisk-psykologiske vurdering og eventuelle udtalelser fra særligt sagkyndige, herunder børnepsykiatere, indgår også forældrenes ønsker og skolens kendskab til det pågældende barn. Det må også indgå i skolelederens overvejelser, om skolen har mulighed for at yde specialundervisningen, eller om det er nødvendigt at inddrage kommunen med henblik på at henvise barnet til en anden skole i eller uden for kommunen.

2.2.2. Klagenævnets afgørelser

I 2010 realitetsbehandlede Klagenævnet for vidtgående specialundervisning 307 klagesager om specialundervisning i folkeskolen.

De hyppigste klageårsager var følgende:

- Forældrene modtog afslag på, at deres barn kunne modtage undervisning i specialskole (23 procent af klagerne).
- Forældrene modtog afslag på støtte til deres barn i den overvejende del af undervisningstiden (22 procent af klagerne).
- Forældrene modtog afslag på, at deres barn kunne modtage undervisning i specialklasse (19 procent af klagerne).
- Forældrene klagede over, at deres barn var blevet henvist til en specialklasse eller en specialskole (15 procent af klagerne).

I 2010 omgjorde klagenævnet kommunens undervisningstilbud i 53 procent af de realitetsbehandlede sager. Omgørelsesprocenten i 2008 og 2009 var henholdsvis 42 procent og 55 procent af de realitetsbehandlede sager. Klagenævnet forventer, at omgørelsesprocenten i 2011 vil blive på 36 procent på grund ændret praksis.

I 2010 fik forældrene medhold i 68 procent af de realitetsbehandlede sager over, at deres barn ikke var blevet henvist til en specialklasse. Omgørelsesprocenten for afslag på støttetimer i den overvejende del af undervisning og afslag på henvisning til specialskole var henholdsvis 63 procent og 41 procent.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det præciseres med lovforslaget, at Klagenævnet for vidtgående specialundervisning kun kan ændre kommunalbestyrelsens afgørelse om et undervisningstilbud i den almindelige folkeskole til et undervisningstilbud i specialklasse eller specialskole, hvis vægtige faglige grunde taler herfor.

Formålet med lovændringen er at fremme målsætningen om, at flere børn inkluderes i den almindelige undervisning med de nødvendige støtteforanstaltninger og faglige udfordringer. De foreslåede ændringer er alene en præcisering af klagenævnets nuværende praksis.

Det er kommunen med sit kendskab til barnet og de lokale forhold, der har de bedste muligheder for at vurdere, om kommunens specialundervisningstilbud er det rette for barnet. Hvis klagenævnet ønsker at ændre kommunalbestyrelsens afgørelse, skal der efter forslaget være vægtige faglige grunde til at tilsidesætte kommunens afgørelse om at give et inkluderende undervisningstilbud.

Det er ikke angivet i forslaget, hvad der skal forstås ved vægtige faglige grunde, men der kan fx foreligge vægtige faglige grunde for at ændre en kommunes afgørelse om et inkluderende undervisningstilbud, hvis en normalt begavet elev har så massive socio-emotionelle vanskeligheder, at eleven selv med omfattende støtte ikke kan indgå i undervisningen eller det sociale liv i klassen.

Med lovforslaget tydeliggøres alene klagenævnets nuværende praksis på området.

Det foreslås desuden, at klagenævnet i øvrigt kun kan ændre en kommunal afgørelse, hvis nævnet vurderer, at et andet undervisningstilbud i klart højere grad imødekommer elevens undervisningsbehov.

Det er ikke angivet i forslaget, hvad der skal forstås ved et undervisningstilbud, der klart i højere grad imødekommer barnets undervisningsbehov, men det forudsættes, at klagenævnet udviser tilbageholdenhed med at tilsætte kommunens faglige afgørelser, fx i forbindelse med vurderingen af antallet af støttetimer til det pågældende barn. Det er kommunen med sit kendskab til barnet og de lokale forhold, der har de bedste muligheder for at vurdere, om kommunens specialundervisningstilbud er det rette til barnet.

Det er op til klagenævnet at tage stilling til, hvornår et undervisningstilbud klart i højere grad kan imødekomme barnets undervisningsbehov.

Med lovforslaget tydeliggøres alene klagenævnets nuværende praksis på området.

Endvidere foreslås det, at klagenævnet ikke kan træffe afgørelse om at henvise en elev til en specialklasse på en bestemt skole eller en bestemt specialskole.

Klagenævnet har tidligere henvist elever til bestemte navngivne undervisningstilbud. I nogle tilfælde, hvor det navngivne undervisningstilbud fx har ligget meget langt væk fra bopælskommunen, har det medført uforholdsmæssigt store omkostninger for bopælskommunen i form af befordringsudgifter m.v.

Efter klagenævnets nuværende praksis henviser nævnet ikke længere elever til bestemte navngivne undervisningstilbud.

Efter den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 51, stk. 5, kan forældrene indbringe afgørelser for klagenævnet vedrørende elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i den overvejende del af undervisningstiden.

Det foreslås, at betingelserne for at indbringe sådanne afgørelser for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning justeres i overensstemmelse med den foreslåede afgrænsning af specialundervisning i den almindelige undervisning i folkeskolen, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i folkeskolelovens § 51, stk. 5, ændres således, at det er en betingelse for at indbringe en afgørelse for klagenævnet, at elevens undervisning i den almindelige klasse kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt.

Den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 51, stk. 5, omfatter også elever med mindre end 18 undervisningstimer ugentligt. Forældre til elever, der fx har 16 undervisningstimer ugentligt, kan efter folkeskolelovens § 51, stk. 5, indbringe sager for klagenævnet, hvis eleven modtager mere end 8 timers støtte ugentligt. Elever, der har mindre end 18 undervisningstimer ugentligt, er elever i børneklassen og eventuelt elever i 1.-3. klasse.

For ikke at forringe klageadgangen for forældre til elever, der har mindre end 18 undervisningstimer ugentligt, foreslås det endvidere, at der indsættes en bestemmelse om, at afgørelser om støtte i form af supplerende undervisning og anden faglig støtte til disse elever kan indbringes af forældrene for klagenævnet, hvis elevens undervisning kun kan gennemføres med denne støtte i den overvejende del af undervisningstiden.

For elever i børnehaveklassen og i 1.-3. klasse, der har mindst 18 undervisningstimer ugentlig eller derover, gælder bestemmelsen i § 51, stk. 5, 1. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 14.

2.3. Klagenævnets sammensætning m.v.

2.3.1. Gældende ret

Klagenævnets nuværende sammensætning blev fastsat ved lov nr. 592 af 24. juni 2005 om ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) og forskellige andre love (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår specialundervisning, forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning m.v.), der trådte i kraft den 1. januar 2007.

Klagenævner består af 6 medlemmer, der udpeges af ministeren. Ud over formanden, der skal være cand. jur., består nævnet af 2 medlemmer, der udpeges efter indstilling fra KL, 2 medlemmer, der udpeges efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer, og 1 medlem, der udpeges efter indstilling fra Danske Regioner.

Efter folkeskolelovens § 21, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen henvise børn og unge til specialundervisning ved regionsrådets foranstaltning, når kommunalbestyrelsen finder, at de pågældendes udvikling stiller krav om særlig vidtgående hensyntagen eller støtte, der bedst kan imødekommes ved en regional foranstaltning.

Det fremgår af folkeskolelovens § 21, stk. 3, at regionsrådet træffer afgørelse om det nærmere indhold af foranstaltningen på de fem regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud. Regionsrådets afgørelse træffes efter forhandling med kommunen på grundlag af en indstilling fra kommunen.

Regionsrådets afgørelse om det nærmere indhold af foranstaltningen på de regionale undervisningstilbud kan indbringes af forældre for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning, jf. folkeskolelovens § 51, stk. 8.

Siden kommunalreformen har klagenævnet modtaget 1 klagesag i 2006, der vedrører tiden efter den 1. januar 2007, og 1 klagesag i 2007 om indholdet af foranstaltningen på de regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud. Der er ikke modtaget klagesager siden 2007.

Herudover har der siden kommunalreformen været 18 sager om kommunalbestyrelsens afgørelse om henvisning af børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen, til et regionalt undervisningstilbud.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at antallet af medlemmer i klagenævnet nedsættes fra 6 til 5, således at klagenævnet herefter består af en formand, 2 medlemmer, der beskikkes efter indstilling fra KL, og 2 medlemmer, der beskikkes efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer.

Med lovforslaget sker der således en reduktion af antallet af medlemmer, således at det medlem, der udpeges efter indstilling fra Danske Regioner, udgår.

Som begrundelse for forslaget skal der henvises til, at klagenævnet siden kommunalreformens ikrafttræden kun har modtaget 2 klagesager om indholdet af foranstaltningen på de regionale undervisningstilbud.

Det forslås endvidere, at klagenævnets navn ændres til Klagenævnet for Specialundervisning. Som begrundelse herfor skal der henvises til, at den vidtgående specialundervisning var knyttet til den tidligere amtskommunale specialundervisning. Efter kommunalreformen er klagenævnets funktionsområde hovedsagelig kommunal specialundervisning, der ikke betegnes som vidtgående.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Det er regeringens målsætning, at den nuværende høje grad af udskillelse, hvor 5,6 procent af folkeskolens elever undervises i specialklasser og specialskoler, gradvist skal reduceres. Det er samtidig målet, at der også sker en øget grad af inklusion for de elever, der modtager specialundervisning i mere begrænset omfang.

Forslaget om at afgrænse specialundervisningen retter sig ikke specifikt mod de egentligt segregerede tilbud, men mod den del af specialundervisningen der i dag gives i de almindelige folkeskoler og omfatter mindre end halvdelen af elevernes undervisningstid. I ovennævnte specialundervisningsanalyse blev det skønnet, at denne elevgruppe i skoleåret 2008/09 omfattede ca. 49.000 elever, hvilket svarer til ca. 8,3 procent af eleverne i folkeskolen.

Et led i realiseringen af den generelle målsætning om, at flere elever skal inkluderes i den almindelige undervisning med de nødvendige støtteforanstaltninger og faglige udfordringer, er at fastsætte en ensartet nedre grænse for specialundervisningen og samtidig tydeliggøre, at en imødekomme af de undervisningsmæssige behov, der hidtil i betydeligt omfang er sket ved at give særlige, men begrænsede tilbud efter bestemmelserne om specialundervisning, bedre kan ske gennem tilbud, der i større omfang end i dag fastholder elevernes tilknytning til undervisningen i de almindelige klasser.

Med lovforslaget vil disse elever ikke længere være omfattet af folkeskolelovens bestemmelser om specialundervisning, men de vil fremover blive omfattet af bestemmelserne om supplerende undervisning og anden faglig støtte samt personlig assistance. Der vil ikke blive tale om forringelse af undervisningstilbuddene for eleverne, da det er forudsætningen, at materialer og hjælpemidler stilles til rådighed i nødvendigt omfang. Kommunerne forventes således blandt an-

det at prioritere frigivne ressourcer fra specialundervisningsområdet til øget inklusion i folkeskolen samt til en generel styrkelse af den almindelige undervisning for at skabe pædagogiske miljøer, hvor flere børn deltager i klassefællesskabet og styrkes fagligt. Med henblik på at skabe grundlag for at følge op på og dokumentere omstillingen, vil staten i samarbejde med kommunerne udvikle en relevant dokumentationsmetode, der ikke påfører kommunerne yderligere dokumentationskrav samt formulere konkrete målsætninger for området. Derudover kan der identificeres gode eksempler på kommuner, som med succes har omstillet området. Med afsæt i blandt andet ovenstående kan der udarbejdes en metode til at måle effekten af omstillingen.

Samlet set vurderes denne del af lovforslaget om afgrænsning af specialundervisningen at være udgiftsneutral.

Formålet med lovforslaget er desuden at tilpasse klagesystemet for folkeskolens specialundervisning, således at det understøtter ønsket om øget inklusion og derved medvirker til at fremme målsætningen om, at flere børn inkluderes i den almindelige undervisning med de nødvendige støtteforanstaltninger og faglige udfordringer. Der sker ikke med den foreslåede tilpasning af klagesystemet en ændret adgang for borgerne til at klage over kommunale tilbud på specialundervisningsområdet.

Der antages ikke at være udgiftsmæssige konsekvenser af øget inklusion og dermed heller ikke af de foreslåede ændringer af klagesystemet, da frigivne ressourcer fra specialundervisningsområdet forventes prioriteret til øget inklusion og generel styrkelse af den almindelige undervisning.

På den baggrund har denne del af lovforslaget om tilpasning af klagereglerne ikke økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for så vidt angår frie grundskoler og frie kostskoler for finansåret 2012. For så vidt angår finansåret 2013 og årene herefter forventer regeringen at fremlægge et lovforslag i folketings-samlingen 2012-2013 med henblik på en omlægning af de tilskudsmæssige forhold i forbindelse med specialundervisningen på de frie skoler. Omlægningen skal have virkning for skoleåret 2013-2014 og frem. Tilskudsomlægningen forudsættes at være udgiftsneutral.

4. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Børnerådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Danmarks Lærerforening, Danmarks Privatskoleforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Friskoleforening, Dansk Industri, Dansk Psykolog Forening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Skoleelever, Det Centrale Handicapråd, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, Efterskoleforeningen, Forbundet for Pædagoger og Klubfolk (BUPL), Foreningen af Danske Døgninstitutioner, Foreningen af Frie Fagskoler, Foreningen af Frie Ungdoms- og Efterskoler, Foreningen af Katolske Skoler i Danmark, Foreningen for Kristne Friskoler, Frie Kostskolers Fællesråd, Frie Skolers Lærerforening, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere (LU), Landsforeningen for Opholdssteder og Skole- og Behandlingstilbud, Landsorganisationen i Danmark, Landsamråd for PPR-chefer, Lilleskolerne, Private Gymnasier og Studenterkurser, Skole og Forældre, Skolelederne, Socialpædagogernes Landsforbund og Ungdomsskolernes Udviklingscenter.

!0. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 3, stk. 2 og 3)

Til § 3, stk. 2, 1. pkt.

Undervisning i specialklasser og specialskoler er efter de gældende bestemmelser specialundervisning, der gives i henhold til folkeskolelovens § 3, stk. 2, og § 10, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 885 af 7. juli 2010 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand. Der er alene tale om en videreførelse af den gældende ordning.

Til § 3, stk. 2, 2. pkt.

Med lovforslaget indføres der en ny afgrænsning af specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, således at specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand ud over specialundervisning i specialklasser og specialskoler alene omfatter støtte til børn, hvis undervisning i den almindelige klasse kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt. Ved fastlæggelse af undervisningstiden beregnes 60 minutters undervisning lig med 1 undervisningstime, jf. folkeskolelovens § 16, stk. 3.

Henvisning til specialundervisning vil som hidtil skulle ske efter pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med eleven og forældrene, jf. § 12, stk. 2, 1. pkt., i folkeskoleloven.

Støtten til elever, der har bevaret tilhørsforholdet til den almindelige klasse, og som hidtil har modtaget støtte i mindre end 9 undervisningstimer ugentlig, skal gives inden for rammerne af den almindelige undervisning. Ud over brug af undervisningsdifferentiering og holddannelse kan der i fornødent omfang tilbydes supplerende undervisning eller anden faglig støtte i henhold til folkeskolelovens § 5, stk. 6.

Der kan også efter kommunens afgørelse anvendes tolærerordninger og undervisningsassistenter, som både kan hjælpe den enkelte elev og klassen som helhed. Der kan desuden efter kommunens afgørelse gives personlig assistance til ele-

ven, der hjælper eleven til at overvinde praktiske vanskeligheder i forbindelse med skolegangen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.1.

Til § 3, stk. 3

Der er tale om en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 3, stk. 2, 2. pkt. Der er dog foretaget en mindre sproglig ændring blandt andet som følge af, at bestemmelsen er blevet til et selvstændigt stk. Den gældende bestemmelse i § 3, stk. 2, 2. pkt., er af lovtekniske grunde flyttet til § 3, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.1.

Til nr. 2 (§ 3 a)

Det foreslås, at det tydeliggøres i loven, at der til børn, som har brug støtte, som ikke alene kan understøttes ved brug af undervisningsdifferentiering og holddannelse, skal tilbydes supplerende undervisning eller anden faglig støtte samt personlig assistance, der kan hjælpe barnet med at overvinde praktiske vanskeligheder i forbindelse med skolegangen.

Det er skolens leder, der træffer beslutning om, hvorvidt et barn har brug for supplerende støtte. Efter folkeskolelovens § 45, stk. 2, 2. pkt., kan skolelederens konkrete beslutninger vedrørende skolens elever ikke behandles af kommunalbestyrelsen.

Skolelederens beslutning om supplerende undervisning i et eller flere fag eller anden faglig støtte i henhold til folkeskolelovens § 5, stk. 6, er et tilbud til barnet, som barnets forældre har mulighed for at afslå. Beslutningen om supplerende undervisning og personlig assistance til barnet kan iværksættes uden indhentelse af en pædagogisk-psykologisk vurdering.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at skolens leder kan have brug for en pædagogisk-psykologisk vurdering af nog-

le af de børn, der har behov for støtte i mindre end 9 undervisningstimer ugentligt. Det vil derfor komme til at fremgå af specialundervisningsbekendtgørelsen, at skolens leder efter samråd med forældrene kan anmode om en pædagogisk-psykologisk vurdering af barnet.

Hvis forældre til børn, der har behov for støtte i mindre end 9 undervisningstimer ugentlig, finder, at der er behov for en pædagogisk-psykologisk vurdering af barnet, kan de anmode skolens leder om at henvise barnet til pædagogisk-psykologisk rådgivning. Skolelederen skal herefter foretage en vurdering af, om der er et fagligt grundlag for at henvise barnet til pædagogisk-psykologisk rådgivning. Skolelederen afgørelse kan ikke påklages, jf. folkeskolelovens § 45, stk. 2, 2. pkt. Det vil også komme til at fremgå af specialundervisningsbekendtgørelsen.

Til nr. 3 (§ 5, stk. 6, 2. pkt.)

Da der kan være behov for at give supplerende undervisning eller anden faglig støtte i længere tid til børn, som har brug for støtte, der ikke alene kan understøttes ved brug af undervisningsdifferentiering og holddannelse, foreslås det, at ordet midlertidig udgår af bestemmelsen. Ordblinde børn vil fx normalt have brug for længerevarende støtte. Som en konsekvens af, at der efter forslaget § 1, nr. 3, skal tilbydes børn, der har brug for støtte, som ikke alene kan understøttes ved brug af undervisningsdifferentiering og holddannelse, supplerende undervisning og anden faglig støtte, foreslås der en ændring af § 5, stk. 6, 2. pkt., således at det kommer til at fremgå, at der i fornødent omfang skal gives supplerende undervisning eller anden faglig støtte til børn, som har behov for støtte. Med forslaget kommer bestemmelsen til at svare til den gældende bestemmelse i § 5, stk. 6, 1. pkt.

Til nr. 4 (§ 12, stk. 2, 2. pkt.)

Efter lovforslaget kan der alene gives specialundervisning i specialskoler og specialklasser og støtte til børn, hvis undervisning i den almindelige klasse kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt, jf. forslaget § 1, nr. 1. Som følge af den foreslåede afgrænsning af specialundervisningen er den gældende bestemmelse i § 12, stk. 2. pkt., om inddragelse af pædagogisk-psykologisk rådgivning i enkelte fag ikke længere aktuel, idet specialundervisning i enkelte fag ikke vil kunne overstige 9 undervisningstimer ugentligt. Der er derfor alene tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede afgrænsning af specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, jf. forslaget § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5 (§ 16, stk. 4, § 19, stk. 1, 2. pkt., § 40, stk. 2, nr. 2 og § 50, stk. 1, nr. 1)

Det foreslås, at henvisningen til § 3, stk. 3, i § 16, stk. 4, § 19, stk. 1, 2. pkt., § 40, stk. 2, nr. 2 og § 50, stk. 1, nr. 1, ændres til § 3, stk. 4. De foreslåede ændringer er konsekvensrettelser som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 6 og 7 (§ 19 i, stk. 1, 1. og 2. pkt.)

Det foreslås, at henvisningen til § 3, stk. 2, 3, 5 og 6 i § 19 i, stk. 1, 1. pkt., ændres til § 3, stk. 2-4, og stk. 6 og 7, og § 3 a, og at henvisningen til § 3, stk. 2, i § 19 i, stk. 1, 2. pkt., ændres til § 3, stk. 3. De foreslåede ændringer er konsekvensrettelser som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 8 (§ 20, stk. 2, 1. pkt.)

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede afgrænsning af specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, jf. forslaget § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 9 (§ 36, stk. 7, 1. pkt., § 40, stk. 2, nr. 2, § 40, stk. 4, 1. pkt., § 50, stk. 2, 1. pkt. og § 50, stk. 3)

Det foreslås, at henvisningen til § 3, stk. 4, i § 36, stk. 7, 1. pkt., § 40, stk. 2, nr. 2, § 40, stk. 4, 1. pkt., § 50, stk. 2, 1. pkt. og § 50, stk. 3, ændres til § 3, stk. 5. De foreslåede ændringer er konsekvensrettelser som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 10 (§ 40, stk. 2, nr. 5)

Det foreslås, at henvisningen til § 3, stk. 5 og 6 i § 40, stk. 2, nr. 5, ændres til § 3, stk. 6 og 7. Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 11 (§ 44, stk. 5, og § 50, stk. 1, nr. 2)

Det foreslås, at henvisningen til § 3, stk. 5, i § 44, stk. 5, og § 50, stk. 1, nr. 2, ændres til § 3, stk. 6. Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 12 (§ 44, stk. 6, og § 50, stk. 1, nr. 3)

Det foreslås, at henvisningen til § 3, stk. 6, i § 44, stk. 6, og § 50, stk. 1, nr. 3, ændres til § 3, stk. 7. Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 13 (§ 51, stk. 3, 1. pkt., § 51, stk. 4, § 51, stk. 8, § 51, stk. 9, 1. pkt., § 51 a, stk. 1, 1. pkt., § 51 b, stk. 1, 1. pkt., § 51 b, stk. 2, og § 57 c, stk. 1, 2. pkt.)

Det foreslås, at klagenævnets navn ændres fra Klagenævnet for vidtgående specialundervisning til Klagenævnet for Specialundervisning. Den vidtgående specialundervisning var knyttet til den amtskommunale specialundervisning. Da klagenævnets funktionsområde efter kommunalreformen hovedsagelig vedrører den kommunale specialundervisning, der ikke betegnes som vidtgående, foreslås det, at klagenævnets navn ændres.

Til nr. 14 (§ 51, stk. 5)

Det foreslås, at betingelserne for at indbringe afgørelser for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning justeres i overensstemmelse med den foreslåede afgrænsning af specialundervisningen i den almindelige undervisning i folkeskolen, hvorefter specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand alene gives til elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt, jf. forslaget § 1, nr. 1.

Det foreslås derfor, at folkeskolelovens § 51, stk. 5, ændres således, at det kommer til at fremgå, at forældre til elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt, kan indbringe klagesager for klagenævnet. Ved fastlæggelsen af undervisningstiden regnes 60 minutters undervisning som 1 undervisningstime.

Den foreslåede ændring svarer til den hidtidige fortolkning af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 51, stk. 5.

For ikke at forringe klageadgangen for forældre til elever, der har mindre end 18 undervisningstimer ugentligt, foreslås det endvidere, at der indsættes en ny bestemmelse, således at afgørelser om supplerende undervisning og anden faglig støtte til disse elever, jf. § 5, stk. 6, som ændret ved lovforslagets § 1 nr. 3, kan indbringes af forældrene for klagenævnet, hvis elevens undervisning kun kan gennemføres med denne støtte i den overvejende del af undervisningstiden. Elever, der har mindre end 18 undervisningstimer ugentligt er elever i børnehaveklassen og eventuelt elever i 1.-3. klasse.

For elever, der har mindst 18 undervisningstimer ugentligt eller derover, gælder bestemmelsen i § 51, stk. 5, 1. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 15 (§ 51 a, stk. 1, 3. pkt.)

Efter forslaget nedsættes antallet af medlemmer i klagenævnet fra 6 til 5, således at det medlem, der beskikkes efter indstilling fra Danske Regioner, udgår. Dette er en følge af, at klagenævnet siden kommunalreformen kun har taget stilling til 2 klagersager om indholdet af foranstaltningen på de regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud.

Til nr. 16 (§ 51 a, stk. 2)

Med forslaget udgår den sagkyndige rådgiver, som Danske Regioner kan udpege til at deltage i klagenævnets møder. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Danske Regioner ikke længere kan indstille et medlem til klagenævnet, jf. forslaget § 1, nr. 16, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 17 (§ 51 c)

Til § 51 c, stk. 1

Med forslaget kan klagenævnet kun ændre kommunalbestyrelsens afgørelse om et tilbud i den almindelige folkeskole til et tilbud i specialklasse og specialskole, hvis klagenæv-

net finder, at der er vægtige faglige grunde hertil. Det er ikke angivet i lovteksten, hvad der skal forstås ved vægtige faglige grunde, men det er forudsat, at klagenævnet anlægger en praksis, det tilgodeser, at flere elever skal inkluderes i den almindelige undervisning med de nødvendige støtteforanstaltninger og faglige udfordringer.

Der vil fx foreligge vægtige faglige grunde for at ændre en kommunes afgørelse om et inkluderende undervisningstilbud, hvis en normalt begavet elev har så massive socio-emotionelle vanskeligheder, at eleven selv med omfattende støtte ikke kan indgå i undervisningen eller det sociale liv i klassen.

Der kan også foreligge vægtige faglige grunde, hvis en kommune har anerkendt, at eleven har brug for et specialundervisningstilbud, men har henvist til, at der ikke er plads i specialundervisningstilbuddet, og i stedet giver eleven et undervisningstilbud i den almindelig skole, eventuelt med støtte.

Med lovforslaget tydeliggøres blot klagenævnets nuværende praksis på området.

Det foreslås endvidere, at klagenævnet i øvrigt kun kan tilsidesætte kommunens tilbud, hvis et andet tilbud klart i højere grad kan imødekomme undervisningsbehovet.

Med forslaget bestemmes det, at klagenævnet skal være tilbageholdende med at tilsidesætte kommunens faglige vurdering, herunder den faglige vurdering i forbindelse med fastsættelsen af antallet af støttetimer til det pågældende barn. Det er kommunen med dens kendskab til barnet og de lokale forhold, der har de bedste forudsætninger for at træffe afgørelse om det rette specialundervisningstilbud til det pågældende barn.

Med lovforslaget tydeliggøres blot klagenævnets nuværende praksis på området.

Til § 51 c, stk. 2

Efter forslaget har klagenævnet ikke længere mulighed for at henvise et barn til et bestemt navngivent undervisningstilbud. Klagenævnet har tidligere henvist børn til et navngivent undervisningstilbud med den konsekvens, at bopælskommunen fik nogle uforholdsmæssige store omkostninger som følge af, at undervisningstilbuddet lå langt fra bopælskommunen.

Klagenævnet har ændret praksis, således at klagenævnet ikke længere henviser børn til et bestemt navngivent undervisningstilbud, men kun til et bestemt slags undervisningstilbud, fx et undervisningstilbud for børn med generelle indlæringsvanskeligheder.

Med lovforslaget tydeliggøres blot klagenævnets nuværende praksis på området.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 3, stk. 1, nr. 1)

Det foreslås, at specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i medfør af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 1, nr. 1, fremover kun omfatter støtte til børn, hvis un-

dervisning kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt, jf. § 3, stk. 2, 2. pkt. i lov om folkeskolen. Ved fastlæggelsen af undervisningstiden regnes 60 minutters undervisning som 1 undervisningstime.

Henvi­sing til specialundervisning vil som hidtil skulle ske efter pædagogisk-psykologisk rådgivning.

Støtten til elever, der hidtil har modtaget støtte i mindre end 9 undervisningstimer ugentligt, skal gives inden for rammerne af den almindelige undervisning. Ud over brug af undervisningsdifferentiering og holddannelse kan der i fornødent omfang tilbydes supplerende undervisning eller anden faglig støtte.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.2.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 3, stk. 1)

Det foreslås, at tilbud om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i medfør af § 3, stk. 1, fremover kun omfatter støtte til elever på frie kostskoler, der er godkendt med et samlet særligt undervisningstilbud, samt til støtte til elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt. Ved fastlæggelse af undervisningstiden beregnes 60 minutters undervisning lig med 1 undervisningstime.

Henvi­sing til specialundervisning vil som hidtil skulle ske efter pædagogisk-psykologisk rådgivning.

Støtten til elever, der hidtil har modtaget støtte i mindre end 9 undervisningstimer ugentlig, skal gives inden for rammerne af den almindelige undervisning. Ud over brug af undervisningsdifferentiering og holddannelse kan der i fornødent omfang tilbydes supplerende undervisning eller anden faglig støtte og hjælpemidler.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.2.

Til § 4

Til stk. 1-2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. maj 2012 og har virkning fra skoleåret 2012/13 og senere skoleår.

Til stk. 3

For frie grundskoler og frie kostskoler foreslås det, at lovens §§ 2 og 3 først får virkning fra skoleåret 2013/14 og senere skoleår.

Den foreslåede afgrænsning af frie grundskolers og frie kostskolers specialundervisning og anden specialpædagogiske bistand vil således først få virkning fra skoleåret 2013/14. Som konsekvens heraf kan puljen til specialundervisning, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, litra a, i lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1135 af

7. december 2011, efter dette tidspunkt alene fordeles i henhold til den nye definition af specialundervisning. Det samme gælder for frie kostskolers taxametertilskud, som ydes i henhold til § 25, stk. 1, i lov folkehøjskoler, efterskoler, hus­holdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler) jf. lovbekendtgørelse nr. 689 af 22. juni 2011.

Regeringen forventer at fremlægge et lovforslag i folketings­samlingen 2012-13 med henblik på en omlægning af de tilskudsmæssige forhold i forbindelse med specialundervisningen på de frie skoler.

Til stk. 4

I mange kommuner påbegyndes visitationen af elever til specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand tidligt om foråret med henblik på at iværksætte den specialpædagogiske bistand i det kommende skoleår.

Som følge heraf foreslås det, at elever, der efter de indtil den 30. april 2012 gældende regler er blevet visiteret til støtte i mindre end 9 undervisningstimer ugentlig eller til specialundervisning i et eller flere fag, bevarer den specialpædagogiske bistand i skoleåret 2012/13.

De gældende regler om fremgangsmåden ved iværksættelse og ophør af specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand er fastsat i kapitel 2 i bekendtgørelse nr. 885 af 7. juli 2010 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 8, stk. 1, at skolens leder følger udviklingen hos elever, der modtager specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand og tager mindst én gang om året stilling til, om den specialpædagogiske bistand skal fortsætte, ændres eller ophøre. Beslutningen træffes på grundlag af en pædagogisk-psykologisk vurdering og efter samråd med forældrene.

Ved fortsættelse, ændring eller ophør af specialundervisning i enkelte fag kan inddragelse af pædagogisk-psykologisk rådgivning undlades, hvis skolens leder vurderer, at det ikke er nødvendigt, og hvis forældrene er enige heri. Elevens synspunkter skal tillægges passende vægt under hensyntagen til elevens alder og modenhed.

Efter de gældende regler er der således mulighed for at ændre den specialpædagogiske bistand, hvis der ikke længere er behov herfor. Det kan der fx være, hvis elevens særlige undervisningsbehov kan understøttes ved brug af undervisningsdifferentiering og holddannelse inden for rammerne af den almindelige undervisning.

Det foreslås derfor, at den visiterede specialpædagogiske bistand i skoleåret 2012/13 kan ændres eller ophøre, hvis skolens leder på grundlag af en pædagogisk-psykologisk vurdering og efter samråd med forældrene vurderer, at den pågældende elev ikke længere har behov herfor. Den pædagogisk-psykologiske vurdering kan undlades, hvis forældrene er enige heri

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 3. (...)

Stk. 2. Til børn, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, gives der specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand. Undervisningsministeren fastsætter regler herom, herunder om adgangen til at indhente viden og specialrådgivning samt bistand til kommunens udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation, og kan i denne forbindelse fravige §§ 5, 7, 7 a, 13, 14, 16, 28, stk. 1, 29 og § 36, stk. 2 og 4.

Stk. 3-6. (...)

§ 5. (...)

Stk. 6. Der gives i fornødent omfang supplerende undervisning eller anden faglig støtte til elever, der har skiftet skole, eller som har været uden undervisning i længere tid. Der kan gives supplerende undervisning eller anden særlig tilrettelagt undervisning til elever, som af anden grund har behov for midlertidig faglig støtte.

Stk. 7-8. (...)

§ 12. (...)

Stk. 2. Henvisning til specialundervisning, som ikke er af foreløbig karakter, sker efter pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med eleven og forældrene. Ved henvisning til specialundervisning i enkelte fag kan inddragelse af pædagogisk-psykologisk rådgivning dog undlades, hvis skolens leder vurderer, at det ikke er nødvendigt, og hvis forældrene er enige heri. Elevens synspunkter skal tillægges passende vægt under hensyntagen til elevens alder og modenhed.

Stk. 3. (...)

§ 16. (...)

Stk. 4. Reglerne i stk. 1 og 2 omfatter ikke undervisning i fritiden efter § 3, stk. 3, eller undervisning efter § 5, stk. 6 og 7.

Stk. 5-6. (...)

Lovforslaget

§ 1

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 998 af 16. august 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 3, *stk. 2*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Børn, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, gives specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i specialklasser og specialskoler. Der gives desuden specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til børn, hvis undervisning i den almindelige klasse kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt, jf. § 16, stk. 3, 1. pkt.

Stk. 3. Børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, herunder om adgangen til at indhente viden og specialrådgivning samt bistand til kommunens udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation, og kan i den forbindelse fravige §§ 5, 7, 7 a, 13, 14, 16, 28, stk. 1, 29 og § 36, stk. 2 og 4.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

2. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Børn, der har brug for støtte, som ikke alene kan understøttes ved brug af undervisningsdifferentiering og holddannelse, skal tilbydes supplerende undervisning eller anden faglig støtte i henhold til § 5, stk. 6. Hvis der er behov herfor, skal der desuden gives personlig assistance, der kan hjælpe barnet til at overvinde praktiske vanskeligheder i forbindelse med skolegangen.«

3. § 5, *stk. 6, 2. pkt.*, affattes således:

»Der skal i fornødent omfang gives supplerende undervisning eller anden faglig støtte til elever, som af anden grund har behov for støtte.«

4. § 12, *stk. 2, 2. pkt.*, ophæves.

5. I § 16, *stk. 4*, § 19, *stk. 1, 2. pkt.*, § 40, *stk. 2, nr. 2*, og § 50, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 3, *stk. 3*« til: »§ 3, *stk. 4*«

§ 19. De nødvendige undervisningsmidler skal stilles vederlagsfrit til rådighed for eleverne. Dette gælder dog ikke instrumenter og udstyr, som anvendes ved undervisning i fritiden efter § 3, stk. 3, og som hjemtages af eleverne til eget brug.

Stk. 2 og 3. (...)

§ 40. (...)

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastlægger mål og rammer for skolernes virksomhed. Beslutning om følgende træffes af kommunalbestyrelsen på et møde:

- 1) Bevillinger til skolevæsenet og økonomiske rammer for de enkelte skoler.
- 2) Skolestrukturen, herunder antallet af skoler og hver enkelt skoles omfang med hensyn til klassetrin, specialundervisning og specialpædagogisk bistand efter § 3, stk. 2, og § 4, stk. 2, undervisning i fritiden efter § 3, stk. 3, og skolefritidsordning efter § 3, stk. 4. Beslutningerne træffes efter indhentet udtalelse fra skolebestyrelserne ved de berørte skoler. (...)

Stk. 3-6. (...)

§ 50. Kommunalbestyrelsen kan kræve betaling af:

- 1) Forældre til elever, som deltager i undervisning i fritiden efter § 3, stk. 3. (...)

Stk. 2-9. (...)

§ 19 i. § 3, stk. 2, 3, 5 og 6, gælder tilsvarende for undervisningen i 10. klasse. I forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af § 3, stk. 2, kan undervisningsministeren fravige § 19 c, stk. 2, 4 og 5, samt § 19 d.

Stk. 2-4. (...)

§ 19 i. § 3, stk. 2, 3, 5 og 6, gælder tilsvarende for undervisningen i 10. klasse. I forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af § 3, stk. 2, kan undervisningsministeren fravige § 19 c, stk. 2, 4 og 5, samt § 19 d.

Stk. 2-4. (...)

§ 20. (...)

Stk. 2. Desuden påhviler det kommunalbestyrelsen at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til de i stk. 1 nævnte børn og unge, herunder børn og unge, hvis udvikling stiller krav om en særlig hensyntagen eller støtte, der bedst kan opfyldes på specialskoler eller i specialklasser, eller for hvem undervisning kun kan gennemføres med støtte i den overvejende del af undervisningstiden. Endvidere påhviler det kommunalbestyrelsen at sørge for specialpædagogisk bistand til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen.

Stk. 3-6. (...)

§ 36. (...)

Stk. 7. Forældre har krav på, at deres barn optages i en skolefritidsordning, jf. § 3, stk. 4, ved den skole, hvor barnet er optaget, hvis der er etableret en skolefritidsordning og der er plads i denne. (...)

§ 40. (...)

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastlægger mål og rammer for skolernes virksomhed. Beslutning om følgende træffes af kommunalbestyrelsen på et møde:

- 1) Bevillinger til skolevæsenet og økonomiske rammer for de enkelte skoler.

6. I § 19 i, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 3, stk. 2, 3, 5 og 6,« til: »§ 3, stk. 2-4, 6 og 7, og § 3 a«.

7. I § 19 i, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 3, stk. 2« til: »§ 3, stk. 3«.

8. § 20, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 2. Det påhviler kommunalbestyrelsen at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, jf. § 3, stk. 2, til de i stk. 1 nævnte børn og unge.«

9. I § 36, stk. 7, 1. pkt., § 40, stk. 2, nr. 2, § 40, stk. 4, 1. pkt., § 50, stk. 2, 1. pkt. og § 50, stk. 3, ændres »§ 3, stk. 4« til: »§ 3, stk. 5«.

2) Skolestrukturen, herunder antallet af skoler og hver enkelt skoles omfang med hensyn til klassetrin, specialundervisning og specialpædagogisk bistand efter § 3, stk. 2, og § 4, stk. 2, undervisning i fritiden efter § 3, stk. 3, og skolefritidsordning efter § 3, stk. 4. (...).

Stk. 3. (...)

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fastsætter og offentliggør en mål- og indholdsbeskrivelse for skolefritidsordningerne, jf. § 3, stk. 4, efter indhentet udtalelse fra skolebestyrelserne ved de berørte skoler. (...)

Stk. 5 og 6. (...)

§ 50. (...)

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen opkræver betaling af forældre til børn, der er optaget i en skolefritidsordning, jf. § 3, stk. 4. (...)

Stk. 3. Har en person, der modtager kontanthjælp i henhold til lov om aktiv socialpolitik, undladt at betale for skolefritidsordning, jf. § 3, stk. 4, kan kommunalbestyrelsen tilbageholde den fremtidige månedlige betaling i den fremtidige kontanthjælp.

Stk. 4-9. (...)

§ 40. (...)

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastlægger mål og rammer for skolernes virksomhed. Beslutning om følgende træffes af kommunalbestyrelsen på et møde: (...)

5) Generelle retningslinjer for skolernes virksomhed efter § 3, stk. 5 og 6. (...)

Stk. 3-6. (...)

§ 44. (...)

Stk. 5. Skolebestyrelsen godkender inden for de af kommunalbestyrelsen fastsatte retningslinjer, om voksne skal kunne deltage i folkeskolens undervisning i henhold til § 3, stk. 5, og fastsætter principper herfor.

Stk. 6-13. (...)

§ 50. Kommunalbestyrelsen kan kræve betaling af:

1) Forældre til elever, som deltager i undervisning i fritiden efter § 3, stk. 3.

2) Voksne, som deltager i folkeskolens undervisning efter § 3, stk. 5.

3) Deltagere i kulturcenteraktiviteter efter § 3, stk. 6.

Stk. 2-9. (...)

§ 44. (...)

Stk. 6. Skolebestyrelsen godkender inden for de af kommunalbestyrelsen fastsatte retningslinjer, om skolens virksomhed skal omfatte aktiviteter i henhold til § 3, stk. 6, og fastsætter principper herfor.

Stk. 7-13. (...)

§ 50. Kommunalbestyrelsen kan kræve betaling af:

1) Forældre til elever, som deltager i undervisning i fritiden efter § 3, stk. 3.

2) Voksne, som deltager i folkeskolens undervisning efter § 3, stk. 5.

3) Deltagere i kulturcenteraktiviteter efter § 3, stk. 6.

Stk. 2-9. (...)

§ 51. (...)

Stk. 3. Afgørelser om henvisning eller afslag på henvisning til specialundervisning i henhold til § 21, stk. 1, samt afgø-

10. I § 40, stk. 2, nr. 5, ændres »§ 3, stk. 5 og 6« til: »§ 3, stk. 6 og 7«.

11. I § 44, stk. 5, og § 50, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 3, stk. 5« til: »§ 3, stk. 6«.

12. I § 44, stk. 6, og § 50, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 3, stk. 6« til: »§ 3, stk. 7«.

13. I § 51, stk. 3, 1. pkt., § 51, stk. 4, § 51, stk. 8, § 51, stk. 9, 1. pkt., § 51 a, stk. 1, 1. pkt., § 51 b, stk. 1, 1. pkt., § 51 b, stk. 2, og § 57 c, stk. 1, 2. pkt., ændres »Klagenævnet for

relse om at tilbagekalde en henvisning kan inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse af forældrene, jf. § 54, stk. 1, indbringes for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning, jf. § 51 a. Det samme gælder for afgørelser om henvisning, afslag på henvisning eller tilbagekaldelse af henvisning til specialskoler og specialklasser, jf. § 20, stk. 2.

Stk. 4. Afgørelser om det nærmere indhold af foranstaltningen på specialskoler eller i specialklasser kan inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse af forældrene, jf. § 54, stk. 1, indbringes for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning, jf. § 51 a.

Stk. 5-7. (...)

Stk. 8. Afgørelser i henhold til § 21, stk. 3, kan inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse af forældrene, jf. § 54, stk. 1, indbringes for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning, jf. § 51 a.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsens afgørelser om henvisning eller afslag på henvisning til specialundervisning i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder, jf. § 20, stk. 5, og § 22, stk. 5, samt afgørelser om at tilbagekalde en henvisning kan inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse af forældrene, jf. § 54, stk. 1, indbringes for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning, jf. § 51 a. Det samme gælder kommunalbestyrelsens afgørelser om det nærmere indhold af foranstaltningen i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder.

§ 51 a. Klagenævnet for vidtgående specialundervisning nedsættes af undervisningsministeren. Formanden for nævnet skal være cand. jur. 1 medlem beskikkes efter indstilling fra regionsrådene i forening, 2 medlemmer efter indstilling fra KL (Kommunernes Landsforening) og 2 medlemmer efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer. Formanden og medlemmerne beskikkes for 4 år. For formanden og medlemmerne beskikkes stedfortrædere.

Stk. 2-4. (...)

§ 51 b. Klage til Klagenævnet for vidtgående specialundervisning, jf. § 51, stk. 3-5, 8 og 9, skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Den myndighed, der har truffet afgørelsen, vurderer, om der er grundlag for at give klager helt eller delvis medhold.

Stk. 2. Giver den myndighed, som har truffet afgørelsen, ikke klageren medhold, sender myndigheden klagen og begrundelse for afgørelsen og genvurderingen videre til Klagenævnet for vidtgående specialundervisning.

Stk. 3. (...)

§ 57 c. Styrelsen for Evaluering og Kvalitetsudvikling af Grundskolen varetager sekretariatsfunktionerne for rådet. Styrelsen varetager endvidere sekretariatsfunktionerne for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning, jf. § 51 a.

Stk. 2. (...)

§ 51. (...)

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 3, 1. pkt., og stk. 4 gælder tilsvarende for afgørelser vedrørende elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i den overvejende del af undervisningstiden.

Stk. 6-9. (...)

vidtgående specialundervisning« til: »Klagenævnet for Specialundervisning«.

14. § 51, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Bestemmelsen i stk. 3, 1. pkt., og stk. 4 gælder tilsvarende for afgørelser vedrørende elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt, jf. § 3, stk. 2, og § 16, stk. 3, 1. pkt. Afgørelser om supplerende undervisning og anden faglig støtte, jf. § 5, stk. 6, til elever i børnehaveklassen og i 1.-3.

§ 51 a. Klagenævnet for vidtgående specialundervisning nedsættes af undervisningsministeren. Formanden for nævnet skal være cand. jur. 1 medlem beskikkes efter indstilling fra regionsrådene i forening, 2 medlemmer efter indstilling fra KL (Kommunernes Landsforening) og 2 medlemmer efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer. Formanden og medlemmerne beskikkes for 4 år. For formanden og medlemmerne beskikkes stedfortrædere.

Stk. 2-4. (...)

§ 51 a. (...)

Stk. 2. Regionsrådene i forening og KL kan hver udpege en repræsentant, der kan deltage i nævnets møder som sagkyndig rådgiver for de medlemmer, der er udpeget af vedkommende organisation.

Stk. 3 og 4. (...)

§ 3. En fri grundskole skal efter regler, der fastsættes af børne- og undervisningsministeren,

1) give specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand til elever, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, jf. dog stk. 2, og (...)

Stk. 2-5. (...)

§ 3. Skolerne kan tilbyde specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand.

Stk. 2-6. (...)

klasse, der har mindre end 18 undervisningstimer ugentligt, kan indbringes for klagenævnet, hvis elevens undervisning kun kan gennemføres med denne støtte i den overvejende del af undervisningstiden.«

15. § 51 a, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»2 medlemmer beskikkes efter indstilling fra KL, og 2 medlemmer beskikkes efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer.«

16. § 51 a, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* KL kan udpege en repræsentant, der kan deltage i nævnets møder som sagkyndig rådgiver for de medlemmer, der er indstillet af KL.«

17. Efter § 51 b indsættes i *kapitel 9*:

»**§ 51 c.** Klagenævnet for vidtgående specialundervisning kan kun ændre kommunalbestyrelsens afgørelse om et undervisningstilbud i den almindelige folkeskole til et undervisningstilbud i en specialklasse eller på en specialskole, hvis vægtige faglige grunde taler herfor. Klagenævnet kan i øvrigt kun ændre en kommunal afgørelse om et undervisningstilbud, hvis nævnet vurderer, at et andet undervisningstilbud i klart højere grad imødekommer elevens undervisningsbehov.

Stk. 2. Klagenævnet for vidtgående specialundervisning kan ikke træffe afgørelse om henvisning af en elev til en specialklasse på en bestemt skole eller til en bestemt specialskole.«

§ 2

I lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1135 af 7. december 2011, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) give specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til elever i medfør af § 3, stk. 2, 2. pkt., i lov om folkeskolen, jf. dog stk. 2, og«.

§ 3

I lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), jf. lovbekendtgørelse nr. 689 af 22. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 1, affattes således:

»Skolerne kan tilbyde specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til elever i medfør af § 3, stk. 2, i lov om folkeskolen.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2012.

Stk. 2. Loven finder anvendelse fra skoleåret 2012/13, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Lovens §§ 2 og 3 finder anvendelse fra skoleåret 2013/14.

Stk. 4. Elever i folkeskolen, der før lovens ikrafttræden er blevet visiteret til støtte i mindre end 9 undervisningstimer ugentligt eller til specialundervisning i et eller flere fag i skoleåret 2012/13, bevarer den specialpædagogiske bistand i skoleåret 2012/13. Dette gælder dog ikke, hvis skolens leder på grundlag af en pædagogisk-psykologisk vurdering og efter samråd med forældrene vurderer, at bistanden skal ændres eller ophøre.